

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi stran Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravištvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Nevaren položaj

Dejstvo, da se kljub novim volitvam, ki so vsakemu razločno pokazale, da ni mogoče več temeljito spremeniti političnega položaja v Italiji, niso pomirile mase, marveč, da se naskakovanje med ekstremno nacionalističnimi in socijalističnimi še vedno nadaljuje, nas prepričuje, da Italija še nikakor ni premagala krize.

Posamezne italijanske stranke si stojijo skoraj sovražno nasproti tako da se do danes nima Bonomi nobene gotovosti, da bi moral ustvariti trdno koalicijo, ki bi se mogla uspešno braniti proti ofenzivnemu nastopanju ekstremistov, kojim je stranka vse, država nič.

Nikjer ni prišel ta pojav suverenosti strank tako razločno na površje kakor v Italiji in nikjer ni možnost sodelovanja v koalicijski vladi tako majhna kakor baš v Italiji.

Radi tega trdimo, da plovemo proti res nevarnemu položaju, ako se v Italiji v doglednem času ne ustvari vlada, ki bode za mogla vs-trajati v lastni politiki in si podrediti uporne duhove tako, da jej isti ne bodo mogli popolnoma zavirati vsako delovanje v prid države in podrediti državne interese strankinim ciljem.

V tem položaju se nahaja namreč danes Italija, da hočejo posamezne stranke narinati vladi in potom nje celi državi svojo voljo in da vlada danes nima takorekoč one trdne podlage v strankah, ki lo krvavo potrebuje.

Ako se bodejo namreč te ministerske krize vedno nadaljevale, posledice ne bodo izostale. Že sedaj se vidi do kake drznosti se je pospel fašizem in po drugi strani vstaja že mogočna reakcija v državi proti belemu terorju.

Ne vemo če se zavedajo možje, ki so na vodilnem mestu italijanskih političnih strank, kakšne nevarnosti gre država nasproti, ako bi se ne dalo vladi potrebne moči, da zabrani meščansko vojno in vspostavi red in mir v deželi.

Ako se to ne zgodi, kmalu ne bomo potrebovali nikakih zakonov in nikakih sodnikov, ampak bode vse prepuščeno vestnosti in brezvestnosti stranke in posameznikov.

Ta položaj nas popolnoma spominja na zadnjo dobo francoske revolucije, ko je ista popolnoma degenerirala in je bilo takrat Napoleonu igrača izvajati posledice iz položaja in s trdim režimom zopet zvezati sadove francoske revolucije.

Danes na take čudeže ne moremo čakati, pač pabi bilo res želeli, da bi na me-

sto ministerskega predsednika prišel mož, ki bi stranke vpognil svoji volji.

Ne smemo pozabiti, da je Giolitti odšel, ker je stranke lovil, in ker je sam izjavil, da obstoja korektnost države v tem, da pušča strankam popolnoma svobodne roke.

To bi bilo res lepo, ako bi demokratična masa imela v sebi prepričanje, da je vsak posameznik poklican pred vsem sebe dobro vladati in s tem sodelovati tudi pri vladanje države, ki pač ne predstavlja drugega kakor število individijev, ki ki so vezani po jeziku, skupnih interesih in ozemlju, na katerem bivajo.

Z drugimi besedami povedano: država mora strankarske eneržije po možnosti absorbirati in gledati na to, da ne vzamejo vladi iz rok ona sredstva, ki so za državni obstoj neobhodno potrebna.

Ta skrajno nevaren proces se vrši zopet v Italiji, kajti očitno je, da se nobena stranka ne mora brezpogojno vezati z novo vlado in spekulira vsaka na to, da bi dobila vlado in potem vlade vso državo v svojo pest.

Tudi za nas Slovence je tak položaj, v katerem sploh ne moremo igrati nikake vloge, skrajno kočljiv.

Mi rabimo vlado, s katero vemo da se lahko pogajamo in ki je dovolj močna, da lahko izpolni svoje obljube.

Vladna kriza pomeni tudi krizo naše lastne politike, ki se ne more nikamor naslanjati in so vsled tega vse naše lepe nade na povzdigo kulture in gospodarstva zidane na pesek, dokler se politični položaj v Italiji ne vtrdi.

Italijanska zbornica

Italijanska zbornica se je 18. t. m. zopet sešla, da otvori svoje delovanje pod novim ministersvom.

V jako negotovem položaju je nastopil Bonomi, nič se nam ne zdi vsled tega čudno, da tudi njegov govor ni bil Bog ve kako vznešen.

Dotaknil se je rahlo posameznih vprašanj.

V sredotočju je stalo seveda vprašanje vnanje politike. Tu je Bonomi precej jasno povedal, da čast Italije ne dopušča, da bi se Rapallsko pogodbo razveljavilo. Tudi nova vlada hoče ostati zvesta svojemu podpisu.

Glede reškega vprašanja je pa bil nekoliko manj jase. Rekel je, da vlada deluje na to, da bi se našel način, po katerem bi se zagotovilo gospodarsko blagostanje mesta in se ga istodobno uporabilo tudi kot pristanišče v zaledju

ležečih držav, od katerih prihaja seveda Jugoslavija na prvem mestu v vsposhlev.

Obžaloval je le, da Reka ni še danes v oblasti prave vlade, s katero bi bilo mogoče zaključiti pogajanja v navedenem smislu oziroma tako kakor je želja večine reških prebivalcev.

V ureditvi reškega vprašanja vidi Bonomi začetek zaželjenega sporazuma med Italijo in Jugoslavijo.

Na to se je spustil na gospodarsko polje in obljubil še nekaka omiljenja vkrepov proti vojnim dobičkarjem. Omenil je Giolittijev zakon glede imenske obveznosti državnih vrednotnic in obljubil pravičnejšo reformo tega nekoliko prenatrženega zakona, ki bi zamogel izzvati neljube reperkusije v veleobrtni in pojemanju produkcije, ki gre z roko v roki z brezposelnostjo.

Da se od dne do dne naraščajoča brezposelnost nekoliko omeji, in se vrže tudi nekaj koncesij na levo, je obljubil velika javna dela in raztegnitev podpore v brezposelnosti do konec tekočega leta.

Ko je Bonomi končal, so mu poslanci ploskali in nekateri politiki so mu stiskali roko.

Grška ofenziva.

Grško vojno poročilo od 16. t. m. pravi: Napad na utrjene položaje južno od Kutaje se razvija pravilno. Na sovražnikovih sprednjih položajih smo uplenili en top, mnogo pušk in streliva. Med ujetniki se nahaja tudi načelnik glavnega stana 4. divizije. Dne 13. t. m. smo odbili zelo hud napad, ki je bil naperjen proti Afion Karahisarju. Sovražnik je pustil na bojišču nad 120 mrtvih in 100 ranjenih, pet strojníc Saint Etienne, mnogo ročnih granat in ruskih pušk.

Neko drugo poročilo istega dne ob 19 pravi: Po borbi, ki je trajala več dni, so naše čete zasedle položaje, katere je bil sovražnik z dolgotrajnim in naporim delom močno utrdil. Današnje bitke in naši obkoljevalni manevri so prisilili sovražnika da se je moral umekniti na vseh točkah. Sovražnika zasledujemo od blizu. Naše desno krilo pri Kutajsu se bolj oži in upanje je, da bomo sovražnika popolnoma obkolili.

»Daily Mail« poroča, da so prejeli v Londonu iz Aten vesti, ki pravijo, da so Grki zavželi Biledžik zapadno od Bruse in da so presekali železnico med Angoro in Ismidtom. Dve grški diviziji obkoljujejo Kuhijo. Glasom neke brzjavke iz Smirne je Kutahia že padla v grške roke.

Hardingov nastop in Zveza narodov

Predlog predsednika Hardinga, naj se sestane v Washingtonu svetovna konferenca, na kateri bi se dosegel sporazum za omejitev oboroževanja po

vseh važnejših državah širnega sveta, je naletel na opozicijo nekaterih ameriških političnih krogov. Posebno med senatorji jih je nekoliko — toda k sreči gre le za manjšino — Hardingov predlog silno kritizirajo. To so predvsem tisti senatorji, ki so nasprotni vsaki zvezi s kako evropsko državo, predvsem s Francijo. Vsled tega so ti »neodnehljivi« senatorji kruto zamerili Hardingu da je povabil k nameravani konferenci tudi francosko republiko, dasi je očitno, da je ta država najbolj militaristična med vsemi.

Te in druge kritike so v zvezi z naziranjem, da bi bilo treba razlikovati med povabljenimi državami dve vrsti »prizadetih«, posredno in neposredno prizadete države. Temu naziranju so zelo naklonjeni tudi londonski krogi in Lloyd George je v svojem govoru o Hardingovem predlogu razločno povedal, da so neke države pri vprašanjih, ki bodo na dnevnem redu washingtonske konference, prizadete prav od blizu, dočim zadevajo druge dotična vprašanja bolj od daleč. Vsled tega je bila tudi sprožena misel, da bi se vršili dve konferenci, katerih prva bi bila nekako pripravljeno posvetovanje »neposredno prizadetih« držav, t. j. Anglije, Zedinjenih držav in Japonske, dočim bi se pozneje vršila prava konferenca, pri kateri bi bilo navzoče tudi »posredno prizadete« države t. j. Francija, Italija in Kitajska.

Gotovo gre tu za intrige, ki imajo kak globlji pomen, ki pa so očitno naperjene proti konferenci kot takšni. Vlada Zedinjenih držav pa je šla mimo teh kritik in je dala uradno razumeti, da nima v načrtu nikake predhodne ali pripravljane konference in da se ne bo delala nikaka razlika med »neposredno in posredno prizadetimi« državami. V neki poluradni noti gre washingtonski državni urad za zunanje zadeve še dalje in naglašja, da imata Francija in Italija na Daljnem vzhodu interese, ki so zelo podobni interesom Zedinjenih držav. Glede očitanja, da Francija ne kaže posebno dobre volje glede razorožitve na suhem, odgovorna vlada Zedinjenih držav seveda ne more zavzemati onega stališča, ki ga zavzemajo posamezni senatorji, katerih naziranja so lahko popolnoma svobodna. Predvsem naglašja vlada Zedinjenih držav, da bo šlo na washingtonski konferenci v glavnem za to, da se doseže sporazum o omejitvi oboroževanja na morju, dočim bi bilo na drugi strani bolj neprijetno za Ameriko samo kot pa za Francijo, ako bi se staval Franciji predpogoj, da mora skrbeti svojo armado, Zuano je, da sta Lloyd George in Wilson stavila ob času mirovne konference Francijo pre mučno izbero; ali naj se zadovolji z Alzacijo in Lotaringijo s tem, da ji bosta Anglija in Amerika jamčila za nedotakljivost nove meje, ali naj si

vzame nemško ozemlje do Rena, toda s tem, da se obe omenjeni državi ne bosta brigali za nedotakljivost te meje. Francija se je uklonila. Zadovoljila se je z Alzacijo in Lotaringijo in obenem je bila sklenjena defenzivna zveza med Francijo, Anglijo in Ameriko. Ta zveza pa je postala vsled odpora in popolnega poloma Wilsonove politike v Ameriki le kos papirja in Francija je danes, kljub temu da se je zadovoljila z Alzacijo in Lotaringijo, navezana sama nase.

Kljub velikim težavam, ki so in ostanejo na poti splošni razorožitvi na suhem in na morju, je program ameriške vlada precej izčrpen. Glasom neke brzjavke iz Washingtona ima washingtonska vlada pred očmi sledeče cilje: 1. odpraviti vse vzroke mednarodnih sporov, kar bi bilo potreben uvod za dejansko razorožitev; 2. raztegniti načelo razorožitve povsod, kjer bo mogoče, prepovedati zadušljive pline, obstreljevanje iz zraka in druga bojna sredstva; 3. določiti glede Sibirje načelo »odprtih vrat« kakor za Kitajsko. Vprašanje Daljnega vzhoda bi bilo na prvi točki dnevnega reda, ker je to vprašanje najkočljivejše med vsemi.

Kljub temu, da Francozi ne skrivajo velikega zadoščenja nad tem, da je washingtonska vlada uradno nastopila proti »poniževalcem« Francije, se vendar dobro zavedajo, da bodo imeli na washingtonski konferenci le podrejeno vlogo, dočim bo odločilni delež v rokah Anglije. Včerajšnji »Temps«, list, ki je vedno tolmač naziranja in mnenja Quai d'Orsay-a, priznava to brez ovinikov. »Usoda polna sijaja in odgovornosti je hotela, da je v sedanjem hipu odvisno od angleške vlade, ali se bodo največja svetovna vprašanja obrnila nasproti miru ali nasproti vojni. Od Lloyda Georgea ni odvisno samo pomirjenje Irske. Vojna na bližnjem vzhodu bi prenehala takoj, ako bi on samo namignil s svojim prstom, kajti grška ofenziva bi se ne mogla nadaljevati, ako bi bila Anglija proti njej, in neodvisnost Turške bo zagotovljena samo tedaj, ko bo Anglija zanjo. Odnosaji med Francijo in Nemčijo bi se tudi spremenili, ako bi zavladal med Anglijo in Francijo popoln sporazum, kajti angleško-francoski nesporazum, ki spodbuja onstran Rena duh maščevanja, bi znal nekega dne prav lahko povzročiti novo vojno med Francijo in Nemčijo. Vprašanja Tihega oceana ne bo mogoče rešiti, ako ostane zveza med Anglijo in Japonsko v veljavi, dočim se bo dalo to vprašanje lahko rešiti, ako se ta zveza preobrazi v sporazum med državami, ki se nahajajo ob obalah Tihega oceana. Nikdar morda ni bilo od Anglije odvisnih toliko življenj in toliko dogodkov. Naj bi bila njena modrost tudi sedaj, kakor je bila že čestokrat, enaka njeni moči«.

Presojanje Hardingovega nastopa je v francoski prestolnici na sprošno polno izrazov simpatij za ameriško republiko. Najznačilnejša stran tega važnega koraka Zedinjenih držav pa je ta, da so razglasile in razposlale svoj predlog ravno v hipu, ko se vrši angleška državna konferenca, ki ima odločiti, ali naj se zveza med Anglijo in Japonsko podaljša ali ne. Gre li tu za kako potezo predsednika Hardinga, katere namen bi bil prepričati obnovitev omenjene zveze? Hoče li Amerika zares doseči trajno podlago za trajen mir na Tihem oceanu in na Daljnem vzhodu? Ali pa hoče Washington izrabiti nameravano konferenco le za to, da bi se na nji samo pokazalo, katere države so prijateljice Amerike katere njene nepomirljive nasprotnice.

Odgovor na ta vprašanja je za sedaj nemogoč, kajti vse to se bo očitno pokazalo še le na konferenci sami. Za sedaj je popolnoma očitna le ena stran Hardingovega nastopa. Predsednik Zedinjenih držav je s svojim predlogom popolnoma potisnil v ozadje in »užalil« Zvezo narodov. Komisija Zveze narodov za razorožitev je imela imetj 16. t. m. svoj prvi sestanek pod predsedništvom Francoza Vivianija. Vsled Hardingovega predloga je bil ta sestanek odpovedan. Kdo ve, ali se ne bo na washingtonski konferenci, ako se uspešno konča, celo zapečatila usoda sedanje Zveze narodov?

Učiteljski izpiti v Tolminu

O nujni potrebi učiteljskih izpitov usposobljenosti ni treba posebej poudarjati, in to ne samo glede na učiteljstvo in notranjosti, kjer ni podvrženo takim izpitom, marveč tudi z ozirom na praktičnost učiteljstva iz Julijske Benečije. Res, da učitelj pri izpitu samem ne pridobi prav nič na znanju. Ako pa hočemo vpoštevati splošno zahtevo celokupnega učiteljstva Julijske Benečije, da naj bodo klasifikacije učnih moči javne, in ne izvršene lepo eni osebi (nadzorniku) pridemo do zaključka, da so ravno take komisije »forum«, ki javno klasificira zmožnost posameznika, ki si je pridobil v teku dvoletnega praktičnega poučevanja na javnih ljudskih šolah. Iz tega sledi, da javna klasifikacija ni nobena iznajdba novo dobnih pedagogov pač pa že stara in zastarela institucija, ki je imela svoj izvor v trivijalnih šolah in še poprej.

Pri zadnjem zasedanju izpraševalne komisije v Tolminu se je predstavilo 23 učiteljev(ice), od katerih je 6 prestalo izpit iz italijanščine kot predmet ter 17 celotni izpit usposobljenosti; od poslednjih so padli 3; izmed 14 je ena učiteljica izdelala preizkušnjo z odliko (g.č.na Ličen).

V zadnjem času je opazati, da marsikateri učitelj(ica) podcenjuje usposobljenostne izpite s tem, da se kratkomalo predstavi istim skoro brez vsake predpriprave; in vendar bi se morali dobro zavedati, da se čimdalje oddaljujemo od vojne-

ga in tudi premirnega stanja. Vsled tega ne preostaja drugega kot da se pridno primejo strokovne knjige v roko ter se vstrajno zajema iz njih vse, kar je za učiteljsko življenje neobhodno potrebno. Ako hočemo vzdržati narodni kvocijent na sedanji potenci, moramo predvsem imeti malo škodljivih političnih »carlatanov« in mnogo vzornih šol. Ker pa vzorna šola more biti edino le tam, kjer je dober učitelj, zato moramo z vsemi silami delovati na to, da bomo dobili dober učiteljski material ki bo živel izključno za šolo. Kako? To bodo že vedeli naši »kunštni« poklicani in nepoklicani šolniki in politiki!

Prva seja okrajnega šolskega sveta v Gorici

To dni se je vršila prva po-vojnja seja goriškega okrajnega šolskega sveta. Po predznamenjih nekaterih protitalijanskih silovitih bojnikov s izpodvihanimi rokavi se je dalo sklepati, da bo ta ena najburnejših sej, kar jih je dosedaj imel okrajni šolski svet goriški. Toda glej! Bolj so bili tisti »nekateri« razočarani kot pa mi.

Kolikor smo mogli izvedeti, je vendar le prišlo pri seji do spopadov med člani okrajnega šolskega sveta. In dobro bi bilo, da bi tistim »neke« rim, ki po nevrednem nosi ime zastopnika učiteljstva in si prisvaja ogromne zasluge za narod, šolo in učiteljstvo, povedali v brk vse kar mu gre. Saj vendar s takim carlatanskim postopanjem, bedi si že na političnem, kakor tudi na šolskem polju ne bo mogel tak individu s svojo neiskrenostjo in maščevalnostjo nikdar koristiti nobednemu, izvzemši sebi, kar je dosedaj tudi praktično udeleževal.

Sorodni ljudje »nekaterim« drže pred tem sključeno hrbtenico, četudi mu nekdanj najstrastnejši nasprotniki, in se zdaj ognjevit potegujejo za svojega »Bismarka« z železno pestjo; potem pa vpijejo na vse grlo okrog sebe: mi hočemo prostost, svobodo, državo, ki vam zamore dati dva tisočletno kulturo, kajti v Italiji je ni itd. O ironija! Dober tek! Da bi se le vedno tako godilo temu in onim!

Da preidemo k predmetu, nam je najprej seznaniti cenj čitatelje s sestavo okrajnega šolskega sveta. Predseduje mu vsakokratni civilni komisar, ki je za sedaj na tem mestu kavalir Gaetan Gottardi. Po njegovem otvorilnem govoru je s preciznostjo poročal o šolskem delovanju od premirja dalje nadzornik dr. prof. Marij Camisi. V podrobnem poročilu je povdarjal naklonjenost naše države do naših šol, ki si na vse pretege prizadeva, da bi jih čimprej vpostavila in sploh preuredila tako, da bi povsem odgovarjale najmodernejšim pedagoškim zahtevam. To je tudi dejansko dokazala s tem, da je samo za šolsko leto 1920-21 dala za goriški okrajni šolski svet, (izključno za vzdrževanje šol in učiteljstva) preko 1 milijona 170 tisoč; zakaj okrajni šolski svet je imel skupnih dohodkov 70.980 L, med tem ko je pa moral izdati 1.247.260.— L. In to

niso mačje solze, kar so baje tudi vsi člani okrajnega sveta z laskavo, (dazi ne uskreno, op. čst.), pohvalo enoglasno priznali.

Takšne žive številke zastavijo sapo vsakemu, tudi najbolj srboritnemu »komedijantu«. Vprašali bi prizadete gospode: v kolikih letih je prispevala toliko okrajnemu šolskemu svetu ranjka Avstrija, kot ravno ta »razcapana, polna mizerije ter iz samih beračev sestavljena, brez kulture in brez vsake civilizacije italijanska država?

Nadaljnega pretresovanja, ki je bilo po večini gospodarskega zadržaja, so se čvrsto vdeleževali zastopniki deželnega odbora, občin, učiteljstva in cerkve. Odobrili so v celoti obračun lanskega leta ter proračun prihodnjega šolskega leta. Dvodnevni trud okrajnega šolskega sveta bo gotovo obrodil zaželjeni sad.

DOPISI

S Tolminskega — Z nepopisnim veseljem sem v tej neznočni vročini pasjih dni zapustil našo solnčno (in še preveč solnčno sedaj) ravan ter odpotoval v naše rajsko-krasne tolminske kraje. Po veliki soparici dospel v prijazni, čeprav še deloma porušeni trg-Tolmin. Toda — ker ni veselja brez skrbi — misel na prenočišče me je mučila. Tudi temu sem končno odpomogel s tem, da sem jo naravnost krenil v znani hotel »Modrijan«. In res; dobil sem spalnico, kjer naj bi se moje kosti zleknilo. Ali za »soincem dož lije«; tako se je tudi z mano godilo. Čudam sem se predvsem čudil, da v tako znamenem »hotelu« ni bilo žive duše, dočim je po vseh drugih javnih lokalih vse živo. Toda po večerji in po preminuli noči naslednjega dne mi je bilo vse jasno.... »Priatelj! greš v Tolmin? «Da». »Premišluj natančno moje izostale besede!»

Za uganko pa vendar le še vedno imam, kako to, da za isto ali že dražje plačilo nego v mestu se mora po večerji lačno spat in zjutraj pa izdelano in zaspano vstati!! To je menda staroslovanska, občežnava, nesebična gostoljubnost.

„VELEZNANOST IN UMETNOST“ Nedeljski oštarijski pogovori

Kakor vsi dobro vedo, je največja zasluga učenjakov, ako nevednežem odpirajo oči. Zato smo si nadeljali nalogo, da bomo odslej dalje tudi mi naše cenj. bralce seznanili s »Stražinimi« znanostmi, s čimer si bomo brezdvombno iztekli isto nevenljivo slavo kot oni »učenjak«. Torej!

Dejanje se vrši v oštariji; nam pa ni mogoče na tem, je-li na deželi ali v mestu, kjer je tudi precej in še celo največjih nevednežev.

Razumnik: Kaj misliš, ti »nevednež«, zakaj se suši in odpada letos trtno listje?

Mlačnež (preje »nevednežu« besedo): Zato, ker je suša; to je tako jasno, kot beli dan.

Razumnik (posmehljivo): A, kaj še! Saj vam pravim, da ste butci. Ali ne veste, da je ravno peronospora, ki povzroča

tako odpadanje. In to se vam godi, razume se ob sebi, ravno vsled tega, ker niste škropili trt z brozgo.

Zanikrnež (protivno): Kdo pa reče, da nismo škropili trt; toda ne z »brozgo«, ampak z vidrijulom, pa še štirikrat smo jih, pri moji d.... da ja.

Vsi enoglasno se pridušujo.

Razumnik: Ako ste jih res, pa brozga ali modra galica ni bila dobro pripravljena.... Ta se pa tako napravi: vzame se s čistimi rokami 1 kilogram in 17 gramov modre galice, katero morate natančno stehtati. Nato jo denete v ravno 1 liter čiste vode, kjer se mora vse raztopiti; potem zmerite 90 $\frac{1}{2}$ l čiste vode, če-le mogoče studenčnice; stehtate natančno 1900 gramov apnenega mleka, katero s čisto palico močno, močno mešate in nato vlivate po kapljah brozgo, ali modro galico in tako nastane brozga, ki mora biti azurne barve. Če bi s tako brozgo škropili, bi bilo sedaj prav gotovo vse perje na trtah. Torej vidite, da ste sami krivi svoje nesreče!

Nevednež (zaničljivo): Vi, gospod »razumnik« prav gotovo nas ne boste učil, kako je

treba pripravljati vidrijul in škropiti, ker vas moj desetletni fant dene v tem ožiru desetkrat v koš. Z vašo prozgo, modro polico in acuro pa pojedite se solit. Preglejte raje po vseh koticah vašega slavnega vrada, če je vse v redu, in nas ne begajte z vašo novotarijo. Študirajte raje kako, kam in po kaki ceni bomo lahko prodajali to kapljo vina, ki nam jo bo pustila suša. Sicer pa nisem še končal.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

Societá Servizi Automobilistici ING. RIBI & C.i

sprejema predznanbe za izleto

ob nedeljah in praznikah v

— Gradež. —

Za nedelje se bile stavljene

proge Kojasko-Dobra, Ajdov-

ščina - Vipava, Krmin - Čedad.

Tiskarna G. Juch

GORICA, VIA MORELLI 14

SPREJEMA VSAKO

TISKARSKO DELO

Agrarni združni Konsorcij v Gorici

Zadruga z omejeno zavezo

Tekališče „Giuseppe Verdi“ št. 29 (Mestni dvorec)

Pri tem konsorciju se razprodajajo:

I. **KRMILA:** Oves, otrobi, moka za krmljenje, sezamove pogače, sol za živino.

II. **SEMENA ZA PAŠNIKE:** Različne vrste detelj, rastlin za krmljenje in vrtnin.

III. **GNOJILA:** napravljena umetno iz najboljših kemičnih snovi.

IV. **VITRIJOL IN ŽVEPLO.**

V. **PLUGI** znamke »Sack« in drugih ter razni poljedeljski stroji.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež,
Červinjan, Kormin, Tržič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov,
ki so vporabljivi po celem kraljestvu